

A romantic couple is shown in profile, facing each other and about to kiss. The woman has a floral crown and is wearing a light-colored, patterned dress. The man is wearing a brown hat and a light blue shirt with suspenders. They are standing in a field with a sunset background. A white, stylized leafy branch arches over them. The title 'FAMILII' is in large orange letters, and 'învingătoare' is in large dark red letters below it. The author's name 'Daniel Bota' is in smaller dark red letters at the bottom right.

FAMILII învingătoare

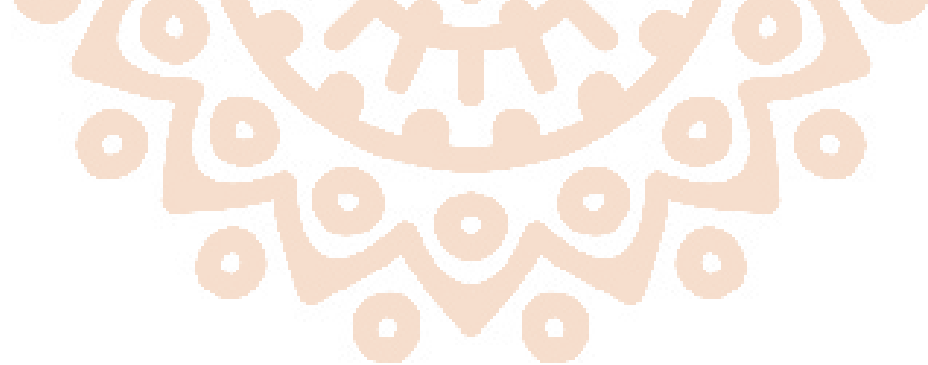
Daniel Bota

FAMILII învingătoare

Daniel Bota

Pantelimon 2017,
ISBN 978-973-0-25699-4

prefață

Este o mare bucurie pentru mine să pot împărtăși cu voi câteva dintre gândurile și principiile vieții în doi. Familia reprezintă cea mai înaltă formă de relație umană. Omul complet îl găsim doar prin alipirea și contopirea unui bărbat cu o femeie. Dumnezeu a inventat familia pentru că doar în ea se poate trăi cea mai profundă, elevată și sfântă relație de dragoste. Chiar dacă trăim într-o lume în care dragostea autentică este tot mai rar întâlnită, cred că încă mai există oameni care prețuiesc dragostea și trăiesc împliniți prin puterea ei. O încurajare pentru mine este promisiunea lui Dumnezeu: "Dragostea nu va pieri niciodată!". Asta pentru că Dumnezeu este dragoste iar El este etern.

Nu există altă cale de-a primi veșnicia decât prin iubire. Ne înveșnicim iubind și primii pași spre veșnicie îi facem în paradisul familiei.

Cărticica pe care o țineți în mână conține o parte din revelațiile avute în urma studiului cărții biblice, Proverbele lui Solomon, pe care am parcurs-o împreună cu soția mea, Ligia. Am rămas amândoi profund impresionați de câte principii ale vieții împreună găsim în acesta carte a înțelepciunii. Așa că am decis să oferim și altora din ceea ce am descoperit. Veți găsi principii legate de modul în care trebuie să comunicăm între noi, să relaționăm și ce atitudine cere Dumnezeu să predomină în familie.

Indiferent cum sunt relațiile în familia ta acum, te asigur că și tu poți avea o familie învingătoare. Iar schimbarea începe întotdeauna cu tine! Îmi doresc ca acest material să fie un imbold spre o schimbare binecuvântată a ta și a familiei tale.

Dragi învingători!

Daniel Zota

Cine găsește *o soție bună*

găsește fericirea; este un har
pe care îl capătă de la Domnul.

PROVERBE 18:22

După căutarea și găsirea lui Dumnezeu, cea mai importantă căutare și găsire este cea a partenerului de viață. În acest text vorbim despre găsirea unei soții înțelepte. La o privire superficială ai putea să tragi concluzia că soțiile de valoare sunt atât de rare încât aproape că nu există și astfel, bărbații sunt puși în fața unui inevitabil loz în plic. Nimic mai fals. Biblia spune că cine caută, găsește.

Nu doar raritatea este problema ci și seriozitatea cu care se caută. În general, toți găsim ceea ce am căutat. Cu cât ești mai pretențios în căutare dar și în a fi găsit, cu atât trebuie să fii mai exigent cu tine însuși. Atragi ceea ce ești!

Nu este deloc surprinzător că fericirea este legată de soția potrivită deoarece ea este atât un har sau favoarea lui Dumnezeu pentru bărbat cât și darul Lui pentru acesta. Întâlnirea cu soția care aduce fericirea se întâmplă dacă te afli pe același drum cu Cel care dă darul, Dumnezeu. Iar darurile lui Dumnezeu sunt, în primul rând pentru slava Lui. Când soția este darul lui Dumnezeu pentru soțul ei, aduce fericirea sfințitoare. Când soția se dăruiește soțului fără să-i aparțină lui Dumnezeu mai întâi, riscă să condamne mariajul la nefericire. La fel este și în cazul soțului. Pe cât de este de important și valoros darul, pe atât trebuie să fie și cel care-l primește. Dumnezeu nu dă mărgăritarele Sale porcilor.

Dăruirea soției/soțului din partea lui Dumnezeu este un alt mod prin care-Și dovedește iubirea. Iubirea lui Dumnezeu dăruiește. Mai întâi pe Fiul Său, Isus Hristos pentru mântuirea noastră și apoi prin dăruirea de fii și fiice în căsătorie, pentru a ne păstra în frumusețea mântuirii. Dumnezeu mă dă ca dar pentru sfințirea partenerului meu. Fiecare dar al Lui este pentru fericirea celuilalt. Dar celălalt nu se poate bucura de dar dacă nu-L iubește pe Dătător, în primul rând. Iubirea este legată de sfințire. Iubirea este sfințitoare și doar cine este sfânt iubește cu adevărat. Nu există iubire în afara sfințirii.

Secretul unei căsnicii fericite este legată, în primul rând de găsirea și întâlnirea cu Dătătorul. Cine-L găsește pe Dătător, primește darul. Criza familiilor de azi nu este legată că nu se mai găsesc soții/soții buni ci că sunt prea puțini cei care le caută. Dumnezeu dă și astăzi daruri bune, unul este cu siguranță în partenerul imperfect din căminul tău. Fă din casa ta, Rai!

Conștientizează:

- ★ Când te-ai gândit ultima dată la soția ta ca fiind favoarea și darul lui Dumnezeu pentru tine?
- ★ Ca beneficiar al darului nespus de mare (Isus) și nespus de prețios (soția), cum le valorizezi?
- ★ Știind că Dumnezeu te-a dat ca dar pentru fericirea și sfințirea soțului tău, cât de des onorezi acest scop divin?

Soților,

iubiți-vă

soțiile așa cum Și-a iubit

Christos Biserica!

El s-a dat pe Sine pentru ea...

Cel care-și iubește soția
se iubește pe sine.

EFESENI 5, 25.28

Trebuie să recunosc că, pentru mine, aceste texte sunt, poate, cele mai tulburătoare din Sfânta Scriptură. Ceea ce mă tulbură este modelul suprem de iubire. Nu poți să iubești oricum ci neapărat într-un singur mod, la fel ca Iisus Hristos. Soțiile trebuie iubite după un singur model, al Celui Suprem. Cum este iubirea lui Iisus?

0 iubire care necondiționată. Dacă dragostea față de soția mea este condiționată, nu este dragoste ci un soi de egofilie, o formă meschină, ascunsă de a mă iubi patologic prin partenerul meu. Aproape niciodată iubirea nu primește înapoi cât oferă și nici de aceeași valoare, dar cu toate acestea ea se oferă mai departe.

0 iubire care-l pune pe celălalt în evidență. Strălucirea femeii depinde în mare măsură de lumina pe care o trimite soțul ei asupra ei. Vorbele de drag cu care soțul o complimentează, aprecierile pe care i le face, credințioșia pe care i-o dovedește și

dragostea sfântă cu care o iubește luminează sufletul, mintea și duhul soției lui. Soțul care își pune soția înaintea lui, Îl onorează pe Dumnezeu care este tatăl ei.

0 iubire extravagantă! Soțul care iubește astfel, nu se dă bătut chiar dacă vin și vremuri grele peste relație. Niciodată nu ține socoteala greșelilor și nu le amintește. Are o relație specială cu Dumnezeu de la care ia în fiecare zi porții mari de bunătate, răbdare, înțelepciune, tandrețe, empatie, încredere, credință și dragoste. Ce poate fi mai extravagant decât să fi căsătorit cu fiica lui Dumnezeu? Cum poți da greș în a o iubi când Tatăl ei știe și este dispus să-ți împărtășească toate secretele și dorințele inimii ei? Cum ai putea să nu trăiești o preafrumoasă poveste de dragoste cu soția ta devreme ce complicele tău este Tatăl ei, Dumnezeu?

0 iubire care merge până la sacrificiu! Una dintre întrebările dificile la care a trebuit să-mi răs-

pund a fost aceasta: "Ai fi în stare să renunți oricând la viața ta pentru viața soției tale?" Mi-a luat ceva timp să răspund, însă răspunsul a venit după un alt gând năucitor din partea lui Dumnezeu: "Dacă nu ești în stare să mori pentru fiica, nu ești vrednic de nici de ea și nici de mine!" Și dacă ne-am dat răspunsul afirmativ la această întrebare, nu ni se va părea greu să le vorbim frumos, să le dăm cinste "ca unui vas mai slab", să le înțelegem și să le dedicăm pe deplin dragostea noastră.

Cea mai înaltă
formă de respect
față de tine însuși și de onoare
adusă lui Dumnezeu,
este să-ți iubești divin soția,
până la moarte.

Vorbirea prostului
aduce o nua pentru
spinarea lui, dar cei

înțelepți
sunt protejați de buzele lor.

PROVERBE 14:3

Atât înțelepciunea, cât și prostia sau nebunia sunt stări existențiale cultivate de către om. Nimeni nu ajunge înțelept sau nebun, decât dacă stăruie în fiecare dintre acestea.

Omul fără minte ajunge în starea acesta, alegând în mod deliberat să-și lepede mintea prin neactivarea și neimplicarea ei în scopuri înalte. Omul înțelept, pe de altă parte, ajunge să aibă parte de înțelepciune, alegând să-și umple mintea cu principii și adevăruri esențiale, absolute.

O zicală românească sună cam așa: "gura bate fundul". Solomon spune că vorbirea aduce fie pedeapsă, fie protecție asupra celui care vorbește. Gura vorbește adesea din prea plinul inimii și fiecare se descoperă pe sine prin ceea ce exprimă. A te reține de la jigniri nu este o caznă decât pentru nebun, care oricum va izbucni. Înțeleptul nu cultivă în inima sa sentimente negative, de aceea pe buzele lui vei găsi cuvinte plăcute. Diferența dintre nebun și înțelept, nu este doar din prisma a ceea ce cultivă fiecare în interiorul lor, ci și de cum aleg să se raporteze la o situație tensionată.

Nebunul nu poate rezista ispitei de a spune ceva atunci când este provocat. El consideră că cel mai bun mod de a câștiga un conflict este prin zdrobirea adversarului. Distanțat de înțelepciunea divină, el se consideră cu atât mai victorios, cu cât are mai multe victime la activ. Ceea ce nu realizează nebunul, este că Dumnezeu, este întotdeauna de partea victimei, și cu cât crește numărul celor vătămați, cu atât își atrage mai mare pedeapsă pe spinarea lui.

Înțelepciunea celui cu minte este ceea ce îl protejează atunci când este prins în furtuna vorbelor. Înțeleptul nu este doar acela care în orice situație tensionată scoate câte un cuvânt potrivit, ci și acela care preferă să nu răspundă atunci când este provocat. Uneori, tocmai prin tăcere ne dovedim înțelepți, sau așa cum tot Solomon evocă: "Omul înțelept se teme de DOMNUL și evită răul..." (14,16 - subliniere personală)

Nu cădea în ispita de a răspunde celui care te provoacă, decât dacă ceea ce-i răspunzi îi face bine.

În situații de tensiune este imposibil să-l convingi pe nebun de nebunia lui, dar poți să alegi ca prin atitudinea ta să nu fi ca el. Înainte ca să răspunzi sau să vorbești, întreabă-te dacă ceea ce spui și cum spui, ai vrea să auzi și tu la rândul tău din partea altora. Analizează ce se pierde și ce se câștigă în relația cu celălalt dacă spui ceea ce urmează să spui.

Alege în orice împrejurare ca mai degrabă să-ți muști limba decât să rănești un suflet! Mai ales dacă acest suflet este cineva din familia ta.

Meditează:

- ★ Câtă atenție acorzi omului tău lăuntric?
- ★ Cât de des, în situații tensionate, îți iei răgaz pentru a gândi ce răspuns să dai?
- ★ Cât de important este pentru tine cunoașterea și dobândirea înțelepciunii?

—

Cel
răbdător

are mare pricepere,
dar cine este iute la mânie
face prostii.

PROVERBE 14:29

—

A avea răbdare cu celălalt înseamnă să-i respecti ritmul, să-l respecti ca persoană chiar dacă nu poți fi de acord cu întreaga-i existență. Unul dintre modurile prin care îți poți testa calitatea ta umană este reacția față de comportamentul cuiva foarte diferit

de tine. Cel răbdător este un înțelept pentru că el poate vedea dincolo de izbucnirea superficială a semenului. El privește și abordează omul prin prisma potențialului acestuia și a excelenței pe care o poate atinge.

Răbdătorul a fost el însuși, cândva, un repezit, lipsit de tact și compasiune care a avut parte de răbdarea unui înțelept. Ne mâniem unul pe altul pentru că ne grăbim să tragem concluzii despre celălalt. Uităm că fiecare om este în proces de construcție, la fel ca noi și că fiecare are ritmul lui. Nerăbdătorul este omul necopt, imatur care nu vrea sau nu poate înțelege câtă frumusețe și înțelepciune se află adesea în lentoarea celor de lângă noi. Repezitul este precum cel care vrea să consume struguri vara, și pentru că-i găsește acrii, distruge via. Sf. Augustin îl expune: "rădăcina tuturor bunurilor este răbdarea". Nerăbdarea este și o formă de egoism.

Uităm mereu că viața în sine, este o chestiune de răbdare, de aceea ea trebuie savurată, nu înfuleca-

tă zgomotos. Nu este mai mare singurătate și deznadejde decât să ajungi pe Everestul vieții, singur; fiindcă n-ai avut răbdare să-i aștepți sau să-i ajuți și pe ceilalți să țină pasul cu tine.

Când nu dai dovadă de răbdare, sau ți-o pierzi cu cei din familia ta, dovedești că dragostea ta față de ei a cam dispărut. Cel mai adesea, Dumnezeu aduce împreună un "iepure" cu o "țestoasă", ca împreună să descopere viteza, ritmul și cadența corectă.

Nu uita, iubirea ta este atât de mare precum răbdarea ta.

De gândit:

- ★ Atunci când lucrurile nu merg cum dorești, acționezi sau reacționezi?
- ★ Cât de des apreciezi frumusețea diferențelor temperamentale?
- ★ Ce faci în mod intenționat pentru a-ți dezvolta răbdarea?

—

O inimă liniștită este
viata
trupului, dar invidia
este putrezirea oaselor.

PROVERBE 14:30

—

Stresul care vine din nenumărate îngrijorări inutile, invidia ce se naște din nemulțumirea față de ceea ce deține celălalt, lezează zilnic o mare mulțime de oameni și totodată, o mare mulțime de familii. Cu toții ar trebui să știm că viața nu se definește după câte deținem, ci după cât de frumos trăim și cât de intens ne bucurăm de ceea ce avem. Abundența nu contribuie la calitatea vieții, decât în măsura în care facem parte și celor lipsiți de ea.

În esență invidia este o formă de lașitate; în loc să mă răfuiesc cu mine din cauza lipsei rezultatelor în viața mea, aleg să-l blamez pe cel care a reușit mai multe decât mine. Invidiosul este în concurență cu toți, mai puțin cu el însuși. Stupiditatea invidiei este dată și de faptul că tot veninul față de aproapele meu se acumulează în interiorul meu. O familie care este atinsă de acest flagel, se va destabiliza fiindcă îți va pierde rațiunea de a exista. Familia sau membrul din familie, virusat de invidie își va schimba Nordul, concentrându-se mai mult pe realizări decât pe relație, descoperind, prea târziu, că după ce s-a realizat, nu a mai rămas cu prea mult din relația cu cei din casa lui. Cancerul în viața de familie vine și de la goana nebună după realizări, fuga inutilă după false nevoi. Când dai la schimb relația pentru realizare, familia își vinde sufletul, diavolului. Cele mai nenorocite familii, nu sunt cele cu venituri mici, ci cele cu relații sfărâmate. Nu există preț pentru chiotitele de copii, pentru bucuria lor gălăgioasă cu care te întâmpină atunci când te întorci acasă de la

serviciu. Nici un cadou nu este la fel de valoros și important pentru familia ta, precum ești tu. Dacă acum petreci mai mult timp ca să faci bani, decât să savorezi din plin momentele petrecute cu familia ta, într-o zi vei descoperi, cu amar, cât de sărac ai trăit deși ai stat toată viața lângă cea mai prețioasă comoară, familia ta.

Nu concura niciodată cu nimeni și pentru nimic. Fiecare trebuie să fim într-o permanentă concurență cu noi înșine iar miza nu este abundența materială ci capitalul de dragoste. Cine iubește cel mai mult, câștigă totul, inclusiv Paradisul.

Meditează:

Care îți sunt beneficiile și care sunt consecințele fugii bune după realizări? Cât de mare accent pui pe ordinea priorităților? Când ai pus ultima oară pa-riu pe tine, dorind să concurezi doar cu tine însuși?

Limba care aduce
însănătoșire

este un pom de viață,
dar limba stricăță zdrobește duhul.

PROVERBE 15:4

Tuturor ne plac vorbele amabile, nu-i așa? Asta dovedește că nu am fost creați să ne adresăm cuvinte jignitoare sau neplăcute. Același Solomon spune într-un alt proverb de-al său că "Un cuvânt spus la timpul potrivit este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint" (Prov. 25,11). Printre cele mai de preț daruri pe care le putem face cuiva vreodată se numără, de departe, cuvintele potrivite la vremea potrivită. În general oamenii uită, cu timpul, multe dintre lucrurile prin care au trecut, dar nu vor uita cuvintele încurajatoare pe care le-ai adresat atunci când au avut cea mai mare nevoie de ele. Vorbele frumoase, sfaturile pline de înțelepciune sunt mai valoroase decât orice bun material și câtă durere provocăm atunci când uităm asta. Mark Twain spunea că putea trăi o lună fără hrană după un compliment bun.

Cuvintele au o putere față de care dinamita pălește. Relațiile cele mai deteriorate pot prinde din nou viață prin cuvinte sincere de iertare și promisiuni matur asumate.

Suntem zgârciți în a ne spune cuvinte de iubire și avem un debit demonic atunci când se stârnește o ceartă. În mod ciudat, vorbim de bine morții și îi ucidem pe cei vii cu săgețile otrăvitoare care ne ies de pe buze. De fiecare dată când ridicăm tonul la soție, soț, copii, ei nu vor auzi cuvintele tale ci emoțiile tale. Nu-și vor aminti ceea ce ai vrut să le comunic, ci cum ai făcut-o.

E timpul să ocupăm postura de vindecători prin cuvintele noastre. Să ne hrănim și apoi să hrănim pe cei neiubiți cu iubire. Vorbele să ne fie balsam nu venin și să vindecăm inimile zdrobite de întristare. Să vorbim frumos despre noi și despre alții. Alege să nu treacă o zi fără să apreciezi sincer pe cei din familia ta, să le scoți în evidență cel puțin o calitate. Pune pază buzelor tale și nu da voie limbii să vorbească decât ceva de valoare.

Șterge din vocabularul tău toate cuvintele rele, negative, jignitoare și învață să vorbești elevat limbajul iubirii.

Reflectă:

- ★ Care sunt cuvintele pe care ți le adresezi ție în mod direct?
- ★ Ești conștient de puterea vindecătoare sau ucigătoare a propriilor cuvinte?
- ★ Ce faci practic pentru a-i valoriza pe ceilalți?

Buzele cinstite
sunt plăcute regilor
și cel ce spune
adevărul
este iubit.

PROVERBE 16:13

Cinstea este în primul rând respect de sine. Când alegi să spui adevărul cu considerație și dragoste, dovedești înalta ta valoare. În orice relație, onestitatea este liantul de aur. Cu atât mai mult într-o relație de căsătorie. De nimic nu fuge omul, în general, mai mult decât de adevăr și cât de multă durere produce nebăgarea lui în seamă.

A spune adevărul poate fi uneori dureros dar este unul dintre cele mai înalte moduri de a-ți declara iubirea față de partenerul tău. De fapt, iubirea caută adevărul și se bucură de el. Relațiile sunt sănătoase acolo unde adevărul este la el acasă. Când nu spun partenerului meu de viață adevărul sau când nu accept să mi se spună, înseamnă, pe de-o parte, că nu-l iubesc și pe de alta că refuz să fiu iubit.

Nici un om nu știe mai bine adevărul despre tine însuși precum îl știe partenerul tău și nimeni nu îți poate fi un mai bun sprijin în îndreptarea ta cum poate fi soțul sau soția ta.

Trebuie să mai precizez ceva legat de expunerea adevărului. Asigură-te, întotdeauna, că spui adevărul cu dragoste și nu cu patimă, că motivația și țința rostirii adevărului este dragostea necondiționată, nu transformarea celuilalt după chipul tău. Ține minte că cea mai tulburătoare formă a adevărului nu este rostirea lui ci trăirea lui. Altfel spus, prin frumusețea adevărului în carne și oase, vei atrage mai mulți adepți decât prin elocvența oratorică a lui. Adevărul fără dragoste provoacă rezistență, adevărul cu dragoste produce schimbare.

lubește adevărul și practică-l iubind. Amintește-ți de "DA"-urile spuse cu bucurie, putere și convingere în fața lui Dumnezeu la căsătorie și nu lăsa să treacă o zi fără să le îmiplinești cu mare entuziasm. Nu există mai mare încântare pentru Tata, decât să-ți onorezi promisiunea făcută fiicei Lui (soția ta) sau fiului Său (soțul tău). Cei care umblă în adevăr, seamănă cu Dumnezeu.

Reflectă

- ★ Cu ce adevăruri despre tine nu ești confortabil să fii confruntat?
- ★ Cum reacționezi atunci când partenerul tău îți spune un adevăr despre tine?
- ★ Ai prefera ca partenerul tău să te iubească așa cum ești și să te lase în pace? Sau iubindu-te așa cum ești să te ajute să devii acel om care ai fost creat să fii, extraordinar?
- ★ Ce promisiuni făcute la altar și neonorate ai până azi?

Un răspuns blând
potolește
 furia, dar un cuvânt aspru
 provoacă mânia.

PROVERBE 15:1

Oricât de greu ne-ar fi să credem, mânia nu are cauze externe ci interne. Furia este o furtună năprasnică a sufletului lipsit de pacea lui Dumnezeu. Un suflet neglijat, abandonat în vârtoarea problemelor vieții și văduvit de prezența lui Dumnezeu va reacționa, adesea, violent.

Mânia este simptomul unui suflet îndurerat, rănit iar oamenii răniți, rănesc la rândul lor dacă sunt provocați. Un om mândru nu are, neapărat un suflet rău, ci un suflet lihnit sau alimentat greșit, cu plăceri goale. Tocmai de aceea, un suflet ca acesta nu poate fi salvat decât iubindu-l cu blândețe.

Vindecarea oamenilor răniți nu vine prin argument logice sau principii de ținută morală. Vindecarea oamenilor răniți vine prin iubirea lor.

Țineți minte și asta: Cei care trebuie iubiți mai mult sunt cei care merită mai puțin!

Nu-ți pierde binecuvântările (soția, soțul, copiii, frații, prietenii) din cauza mâniei! Nu pierde ocazia de a fi o binecuvântare din cauza acceselor tale de furie. De fiecare dată când spui un cuvânt nepotrivit, pierzi ocazia de a face bine cuiva printr-un compliment.

Cultivați în familie, blândețea! Exersați-o iar și iar până devine ceva natural. Cu timpul o veți găsi irezistibilă iar furia hidoasă. Mânia te poate duce în situații și locuri din care nu te mai poți întoarce, inclusiv iadul. Dar blândețea te poate duce în stări, locuri din care nu vrei să te mai întorci, inclusiv Raiul: "binecuvântați sunt cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul."

Parcă nimic nu sună mai frumos într-un cămin decât o petrecere de cuvinte delicate, acompaniate de gesturi tandre și priviri senine. Lasă dragostea, în toate formele ei, să-și ridice zilnic glasul suav peste familia ta în fiecare zi!

Gândește:

- ★ Ai văzut vreodată un om mânios, dezlănțuindu-se? Ce spune comportamentul lui despre el?
- ★ Cât de prezente sunt mânia și blândețea în viața ta?
- ★ Care pot fi consecințele mâniei în familia ta?

~

O privire
voioasă

Înveselește inima, și veștile bune
dau sănătate oaselor.

PROVERBE 15:30

~

Frumusețea unei familii constă și în faptul că este destinată a fi un colț de Rai, într-o lume cuprinsă de hidoșenie. Familia este o altă formă a Evangheliei, adică este locul în care se vestește de bine, ținutul veștilor bune. Părinții creează într-o mare măsură

atmosfera din cadrul familiei, iar atunci când există neînțelegeri între tată și mamă, copiii devin părtăși aceluiasi spirit. Faceți ca atmosfera căminului vostru să fie înmiresmată de grijă și atenție duioasă. Căminul, chiar dacă este modest, poate fi întotdeauna un loc al cuvintelor prietenoase și al faptelor bune, un loc în care curtoazia și iubirea sunt oaspeți permanenți.

Vitalitatea și sănătatea unei familii sunt date de atmosfera de acolo. Când ajungem acasă, lăsăm poverile, nervii șefilor, jignirile colegilor, stresul ratelor și a altor cheltuieli, la intrare. Dacă am stabilit că familia este Raiul meu pe pământ, atunci trebuie să ne amintim că de fiecare dată când intru în casa mea eu voi da față cu Dumnezeu prin cei care poartă chipul Lui: copiii mei, soțul meu, soția mea.

Privirea voiasă și optimistă a părinților conferă o stabilitate emoțională copiilor și o terapie cum nici o alta nu o poate egala.

Obişnuți să va faceți complimente, să vă încurajați și să apreciați fiecare bine făcut. Nici un copil nu trebuie să audă în casă cuvinte jignitoare, descurajatoare sau degradante. Sufletul lor este mai sensibil decât cel al adulților și trebuie să știm că vorbele noastre îi modelează frumos sau îi dărmă, uneori, iremediabil. Ce se seamănă în solul inimii lor, va încolți și într-o zi va da rod. Tocmai de aceea părinții să fie cât se poate de grijulii ca semințele semănate de ei să fie de cea mai bună calitate.

Răspunde-ți!

- ★ Care sunt cuvintele cu care vă încurajați de obicei în familie?
- ★ Pentru tine este mai important ce poți primi în cadrul relațiilor de familie sau cât și cum poți dăruir?
- ★ Cât de des îți asumi responsabilitatea creării unui cadru relațional plăcut, în familie?

O inimă veselă
înseninează
fața dar, prin întristarea inimii,
duhul este zdrobit.

PROVERBE 15:13

În ciuda multor provocări ale acestei vieți, în ciuda unor necazuri și greutăți, încă mai sunt motive de a zâmbi, de a te bucura, chiar mai multe decât ne-am fi gândit. Bucuria nu înseamnă ignorarea problemelor ci decizia de a le depăși. Ne-am obișnuit să credem că atât bucuria, cât și întristarea sunt stări care ne învăluie atunci când trecem prin circumstanțe pozitive sau negative. Nimic mai fals, bucuria ori întristarea nu depind nemijlocit de împrejurări, ci de atitudinea care o avem față de acestea.

Bucuria, ca virtute divină, este și o experiență a credinței. Bucuria nu este doar ceea ce trăiesc aici, ci mai ales ceea ce voi trăi în Paradisul lui Dumnezeu. Ne-am pierdut bucuria pentru că ne-am pierdut pe noi înșine. Ne-am pierdut pe noi înșine pentru că am ales să nu ne regăsim în simplitatea profundă a divinului. Trăim și pentru asta trebuie să jubilăm admirând frumosul de lângă noi.

Bucuria de a fi.

Este cea mai importantă bucurie. Faptul că ești, că nu ești în neființă, că poți participa la spectacolul frumos sau dureros, uneori, al vieții tale și nu numai, este o binecuvântare de neegalat. Cel mai adesea bucuria vine în straie familiare: gângurit de copil, fețe matinale somnoroase, lacrimi de dor sau de revedere, zâmbet larg și plin de încântare, apusuri și răsărituri, soare cu dinți sau ploi de vară, izvoare zglobii și ciripit de păsărele, sărutări dulci și îmbrățișări calde, etc. Nu uita, viața ta este precum o orchestră pregătită să cânte o grandioasă simfonie, dar tu ești dirijorul.

Bucuria de a face.

Omul care știe să aleagă bucuria este artizanul unui mic Paradis. Am fost creați să fim creativi, să plămădim cu mâinile noastre frumosul și binele. Să ne încante făurirea calității și să fim neobosiți în a da chip iubirii. Este o deosebită binecuvântare în a munci și ești binecuvântat când închini toată munca ta, Creatorului.

Astăzi, înainte ca să închei ziua, ia-ți câteva minute să-ți numeri bucuriile. În primul rând, Dumnezeu te iubește, apoi îndreaptă-ți inima către cei din familia ta. Câte bucurii ți-au adus soția, soțul, copiii, nepoții, frații, bunicii, etc? Câte bucurii le-ai făcut tu? Amintește-ți mereu că bucuria este o alegere și că bucuria se învață iar apoi se dă mai departe.

Reflectă:

- ★ Când a fost ultima oară când ai serbat viața, faptul că pur și simplu exiști?
- ★ Când te-ai bucurat intenționat de natură? Cum celebrezi relațiile cu cei apropiați?
- ★ Cum cultivi bucuria și cum o dai mai departe?

Cea mai frecventă cauză a întristării nu vine din exterior ci din interior și se numește îngrijorare. De unde și cum apare îngrijorarea? La bază, îngrijorarea este o progenitură a necredinței. Cel îngrijorat nu mai crede că Dumnezeu îi va purta de grijă sau că nu o face așa cum el își dorește. Și astfel descoperim o altă cauză a îngrijorării, nemulțumirea.

Partea mârșavă a îngrijorării constă în faptul că deși este o problemă interioară, ea propune ca soluții împliniri exterioare. Astfel că în loc să ne îngrijim de împărăția sufletului, după cum Hristos ne-a cerut, ne îngrijorăm de dorințele trupului. Însă cu cât ne împlinim mai mult din plăceri, cu atât cresc, culmea, și îngrijorările.

Îngrijorarea afectează serios sănătatea familiei. Părinții îngrijorați și stresați, tind să fie neglijenți cu sufletele copiilor lor.

Toate zilele
 celui întristat sunt rele,
 dar cel cu inima
veselă
 are o sărbătoare veșnică.

PROVERBE 15:15

Sunt agitați, irascibili, preocupați, mai degrabă să adune materialism, decât să investească dragoste în odorurile lor. O familie îngrijorată va crește și va forma copii, adolescenți, tineri și adulți îngrijorați.

În esență, ca o familie să fie împlinită are nevoie de dragoste intenționată; copiii au nevoie de părinți prezenți activ în viața lor. Prezența calitativă a părinților este mai importantă și mai binefăcătoare pentru copii decât abundența darurilor făcute din partea lor. Pe de altă parte, cea mai importantă responsabilitate și realizare a unui părinte trebuie să fie aceea de a forma în copilul lui un caracter nobil, pregătit nu doar pentru viața aceasta ci și pentru cea veșnică.

"Nu vă îngrijorați. Mai bine rugați-vă! Aduceți cere-
 rile voastre, cu mulțumire, în rugăciuni lui Dumne-
 zeu, lăsați-L să le cunoască."
 (Filip. 4,6 - traducere liberă)

Discută cu partenerul:

- ✧ Care sunt lucrurile pentru care te îngrijezi cel mai adesea?
- ✧ Cum te afectează pe tine și familia ta îngrijorarea?
- ✧ Dacă te-ai mulțumi cu ceea ce ai și te-ai ruga mai mult, care crezi că vor fi diferențele vizibile în familia ta?

Așa cum ți-ai dat seama deja, cuvintele au putere. Nu degeaba spunea Isus că "din cuvintele tale vei fi achitat și din cuvintele tale vei fi condamnat." (Matei 12,37). Cuvintele noastre sunt, de fapt, forma prin care ne destăinuim o parte din interior. Cuvintele frumoase sau cele jignitoare nu ies la voia întâmplării. Ele sunt trupul pe care, gândurile și emoțiile noastre cultivate, îl iau. Cuvintele frumoase vin dintr-o inimă bună, dispusă să ofere valoare celui de lângă noi. Cuvintele neplăcute pe care le adresăm în mod repetat, ies dintr-o inimă tulburată și care a cultivat răutatea. Știu că e greu de crezut și deloc plăcut de acceptat dar asta o spune Însuși Dumnezeu: "Omul bun scoate ce este bun din vistieria bună a inimii lui, dar cel rău scoate ce este rău din inima lui cea rea. Căci din belșugul inimii vorbește gura!" (Luca 6,45)

Nu vei putea vorbi cu iubire, decât dacă ai cultivat iubire. Furtuna care iese de pe buzele tale descoperă o furtună în sufletul tău. Dulceața din vorbele tale reflectă bunătatea din inima ta.

Cuvintele plăcute sunt
ca un fagure de miere,
dulci pentru
suflet
și sănătoase pentru oase.

PROVERBE 16:24

Cuvintele pe care le rostești schimbă viața. O bună parte a ceea ce ești acum se datorează sau este din cauza unor cuvinte care ți s-au adresat. Așadar, conștienți, nu doar de impactul vremelnic, ci și veșnic al cuvintelor rostite, de ce să nu folosim doar cuvinte plăcute care aduc viață. Haidem să ne amintim câteva: "Te iubesc!", "Ești important și valoros pentru mine", "Te iert!", "Sunt fericit și binecuvântat să te am în viața mea!", "Îmi pasă de tine!", etc.

Aprecierile, încurajările, scoaterea în evidență a capacităților, cuvintele pozitive în general acompaniate de sinceritatea noastră ne fac viața acesta mai frumoasă și ne califică pentru cea care urmează.

Care sunt cuvintele, expresiile care predomină în vocabularul tău? Cum te poți deprinde să rostești vorbe frumoase care ridică? Cui ar trebui să adresezi cuvinte frumoase mai des?

Cine are o inimă
înțeleaptă
este numit priceput
și dulceața vorbirii
încurajează învățarea.

PROVERBE 16:21

Copiii sunt darurile lui Dumnezeu pentru noi, iar modul în care îi creștem este darul nostru pentru Dumnezeu. Fiecare soț și soție trebuie să fie pe deplin conștienți de importanța și solemnitatea chemării de a fi părinte. A fi părinte nu este un rol, așa cum mai auzim că se spune ci așa cum ai citit mai sus: o chemare. A fi părinți este de departe, unul dintre cele mai semnificative scopuri în viață. Dacă eșuezi în afacerile tale poate fi o durere, dar dacă eșuezi în formarea caracterelor copiilor tăi, este, cu siguranță, o tragedie. Prin nimic nu poate fi mai de impact prezența ta în lumea aceasta decât să formezi în excelență copiii tăi care vor forma lumea de mâine. Dacă lumea de azi are hidoșenia morală este și din cauza eșecului de a fi părinți model. Dacă lumea de mâine va avea o față mai frumoasă, va fi și datorită implicării plină de valoare în viața.

Învață pe copil să fie integru prin propria integritate! Învață pe copil dragostea iubind necondiționat pe soțul sau soția ta! Învață pe copil perseverența,

excelența, curajul, slujirea prin propria ta viață.

Învăță pe copil credința prin propria-ți viață de credință. Spune-i mai puțin copilului ce să facă, dar fii un exemplu de cum se face și implică-l în acest proces. Cum trăim valorile pe care îi învățăm pe copii este mai inspirator și mai de impact decât doar simpla lor expunere.

Un alt mod eficient de a transmite valori copiilor noștri este cum le transmitem. Pe un ton potrivit, poți transmite orice, pe un ton nepotrivit, nimic. De fiecare dată când ridicăm tonul la soție, soț, copii, ei nu vor auzi cuvintele tale, ci emoțiile tale. Nu-și vor aminti ceea ce ai vrut să le comunici, cum ai făcut-o, nu va avea nici un efect pozitiv. Pe un ton potrivit, poți transmite orice, pe un ton nepotrivit, nimic.

Care este atitudinea pe care o ai în relație cu partenerul tău? Cât timp de calitate petreci zilnic cu copiii tăi? Cum le vorbești copiilor despre partenerul tău în absența lui?

Cel încet la mânie este mai

valoros

decât cel puternic și cel stăpân
pe sine – decât cel care cucerește
o cetate.

PROVERBE 16:32

Acest text este cât se poate de direct și provocator. Mânia, în primă fază, îți dă impresia că tu ești în control. Ridici tonul, ameninți cu degetul și arunci cuvinte grele, în timp ce subiecții atacului tău stau umiliți într-un colț. Însă Dumnezeu spune altceva: mânia nu înseamnă că ești în control, ci că ai cedat controlul sau l-ai pierdut. Valoarea celui puternic constă în folosirea puterii ca să apere pe cel slab și nu să-l atace. Ne scădem din demnitate de fiecare dată când lezăm pe cineva, iar valoarea noastră umană capătă prețul sării care-și pierde gustul. Cel care-și poate controla emoțiile negative este mult mai bogat și mai împlinit decât își imaginează.

Dumnezeu ne-a creat să fim liberi, inclusiv de emoțiile negative. Iată câteva gânduri călăuzitoare:

Conștientizează daunele mâniei tale, precum și faptul că a te mânia înseamnă că accepți să fii manipulat de celălalt. Amintește-ți că victoria asupra mâniei este atunci când răspunzi răutății cu bună-tate, jignirilor cu binecuvântări, urii cu dragoste. Nu uita ca de fiecare dată când apare ispita mâniei să-L lași pe Duhul Sfânt s-o îndepărteze cu răbdare și blândețe. Cel stăpân pe sine nu are niciodată adversar pe măsură.

Dacă vrei să fii cu adevărat un rege sau o regină în casa ta, câștigă cele mai importante bătălii care se dau în inima ta. Când te-ai cucerit pe tine însuși, devii cel mai încântător cuceritor. În fața dragostei este cea mai plăcută supunere.

Dacă mânia nu este minusul tău în relație, care este? Care este părerea partenerului tău despre modul în care te stăpânești în situații tensionate?

~

Nepoții sunt
cumina

bătrânilor,
iar părinții sunt
slava
copiilor.

PROVERBE 17:6

~

Cea mai frumoasă imagine a regalității este familia. În regatul familiei, puterea, bogăția și moștenirea sunt compuse din fiecare membru în parte. Puterea copiilor stă în părinții lor, prestigiul părinților sunt copiii iar bunicii își văd rostul în nepoții lor.

Privind în profunzime acest text, te tulbură enorm. Haidem să analizăm această afirmație: "Gloria copiilor sunt părinții!" Când am auzit pentru prima dată din gura copilului meu cuvintele: "Vreau să fiu ca tata!", am înlemnit în ființa mea. Ca mine cum? Omul firesc sau omul duhovnicesc? Ce era dispus să ia de la mine? Minusurile mele existențiale sau plusurile? Dacă a fost ceva care m-a conștientizat puternic de rostul vieții mele sub soare, acela a fost momentul.

Părinții trebuie să-și amintească mereu că ei sunt chemați să fie cei mai fini artizani pentru sufletele plăpânde ale copiilor lor. Nu doar pentru o soartă

vremelnică îi modelăm pe cei ieșiți din noi, ci mai ales pentru una veșnică. Viitorul strălucit al copiilor se formează în prezentul incert de azi. Nu trebuie să fie nimic mai valoros pentru părinți decât proprii lor copii. Părinții sunt modelele copiilor. Ei vor copia și reproduce atât ce facem bine, cât mai ales ceea ce facem mai puțin bine. Din familiile noastre ies cei mai nobili băieți sau viitori abuzatori ai soțiilor lor. Noi, ca părinți formăm cele mai delicate și înțelepte femei sau ceea ce Biblia numește "putregaiul oaselor". Strălucirea lor de mâine se datorează luminii cu care noi, părinții, i-am luminat azi.

Să nu uităm, dragi părinți, copiii noștri sunt în primul rând copii lui Dumnezeu pe care El ni l-a dăruit, având încrederea că la vremea potrivită vor ajunge înapoi în brațele Lui.

Ce moștenire lași copiilor tăi?

Angajamentul

față de familia mea

FAMILII
învingătoare

Lipește aici
poza familiei tale.

FAMILIA MEA

Învingătoare

viață
din BEȚUG

ascende
More. Better. Higher.

ascende.org

fb.com/ascende.org

instagram/ascende_up

ISBN 978-973-0-25699-4

© 2017 / ascende / Unele drepturi rezervate.
A nu se folosi spre comercializare.